

Prof. dr hab. Andrzej Zborowski
Instytut Geografii i Gospodarki Przestrzennej
Uniwersytet Jagielloński
ul. Gronostajowa 7, 30-387 Kraków

Recenzja

rozprawy doktorskiej Pani mgr Agaty Łyszczarz pt. „Poziom życia mieszkańców a wizerunek miasta (na przykładzie funkcjonalnego regionu miejskiego Rzeszowa)”

promotor: **dr hab. Maria Soja**, Zakład Geografii Ludności, Osadnictwa i Rolnictwa, Instytut Geografii i Gospodarki Przestrzennej, Wydział Geografii i Geologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

Wprowadzenie

Badania zarówno poziomu życia, jak i postrzegania miasta oraz jego wizerunku budzą od wielu lat zainteresowanie przedstawicieli szeregu dyscyplin naukowych m.in. socjologii, psychologii, ekonomii, urbanistyki, a także geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej. To co wyróżnia tę ostatnią z wymienionych, dyscyplinę, to wybitne nakierowanie badań na ujęcia chorologiczne, nieobecne w badaniach przedstawicieli nauk społecznych, zwłaszcza w ujęciach mikroskalowych. Na ten wątek przestrzenny, szeroko eksplorowany w recenzowanej pracy, zwraca uwagę Pani mgr Agata Łyszczarz już w rozdziale Wprowadzającym.

Wspomniane badania poziomu życia i postrzegania miasta sytuują się w odrębnych nurtach badawczych tj. logiczno-neopozytywistycznym oraz jakościowym-behawioralnym. Stąd też wymagają odmiennego aparatu pojęciowego, narzędzi i technik badawczych i co z tym się łączy, metod badań. Warto tu zauważyć, że zarówno badania poziomu życia, jak i postrzegania miasta stanowią oddzielne, niezależne i same w sobie skomplikowane i złożone zespoły zagadnień będących przedmiotem studiów tak geografów jak naukowców wymienionych tu dyscyplin badawczych. Te złożone dwa nurty badawcze Autorka recenzowanej pracy próbowała powiązać ze sobą. W związku z powyższym celem pracy uczyniła:

„określenie zależności pomiędzy poziomem życia a wizerunkiem miasta w świadomości mieszkańców FRM Rzeszowa”.

Obok celu głównego Pani mgr Agata Łyszczarz sformułowała cztery cele szczegółowe, a mianowicie:

- określenie poziomu życia mieszkańców FRM Rzeszowa (zbadanie warunków mieszkaniowych, stanu wyposażenia w sprzęt AGD i elektroniczny, warunków finansowych oraz jakości życia poprzez subiektywną ocenę sytuacji finansowej gospodarstw, w zależności od miejsca zamieszkania),

- określenie wizerunku miasta w świadomości mieszkańców FRM Rzeszowa (zbadanie wizerunku Rzeszowa w opinii mieszkańców poszczególnych stref oraz określenie zależności wizerunku miasta od miejsca i odległości zamieszkania mieszkańców od centrum Rzeszowa),
- porównanie wizerunku promocyjnego i postrzeganego Rzeszowa (określenie zgodności wizerunku promowanego przez władze Rzeszowa z wizerunkiem postrzeganym przez mieszkańców miasta i jego stref podmiejskich),
- określenie zależności poziomu i życia mieszkańców poszczególnych stref FRM Rzeszowa z ich postrzeganiem miasta.

Cel główny i cele szczegółowe zostały sformułowane prawidłowo i są jednoznacznie powiązane z kolejnymi rozdziałami pracy. Jedyne czwarty cel szczegółowy moim zdaniem jest mniej precyzyjnie określony, bowiem Autorka nie bada bezpośrednio zależności (jak głosi zapis tego celu) pomiędzy dwoma blokami zagadnień, bo to sugerowałyby zastosowanie w pracy aparatu statystycznego (czego nie ma), zajmuje się natomiast opisem wzajemnych relacji zachodzących między poziomem życia mieszkańców Rzeszowa a jego wizerunkiem.

Konstrukcja pracy

Recenzowana dysertacja liczy 248 stron, w tym obok tekstu zawiera 71 rycin, 11 tabel i 5 załączników (dwa z nich to wzór kwestionariusza ankiety). Ponadto zamieszczono wykaz 32 stron internetowych, z których korzystała Doktorantka.

Bibliografia liczy 228 pozycji, z czego około 25% jest angielskojęzyczna.

Jej treść podzielono na 8 rozdziałów, przy czym rozdział I jest Wstępem, a rozdział VIII Podsumowaniem wraz z wnioskami.

Rozdział pierwszy, czyli Wstęp ma układ „klasyczny” tzn. Autorka sformułowała cel główny i cele szczegółowe, omówiła wykorzystane do badania materiały źródłowe, omówiła zwięźle i czytelnie metody, a także odniosła się do zakresu czasowego pracy i obszaru badań. Istotne znaczenie, jak w każdej pracy w naukach geograficznych, ma odniesienie się do zasięgu przestrzennego obszaru podlegającego badaniu oraz poznanie jego struktury przestrzennej. Zasięg i strukturę przestrzenną FRM Rzeszowa Pani mgr Agata Łyszczarz wyznaczyła w oparciu o model struktury przestrzennej regionu miejskiego w państwach Europy Środkowej. Taki model dla Krakowa został wprawdzie opracowany (przez piszącą niniejszą recenzję), natomiast Autorka pracy samodzielnie wytyczyła ten model dla Rzeszowa w oparciu o oryginalnie dobrane i zebrane cechy charakteryzujące poszczególne strefy funkcjonalno-przestrzenne FRM Rzeszowa, których wyznaczono siedem. Charakterystyka stref daje dobry pogląd co do ich specyfiki, natomiast moim zdaniem zabrakło tu wskazania parametrów liczbowych charakteryzujących badane strefy, m.in. progów wyznaczających natężenie dojazdów do pracy do Rzeszowa ze stref peryferyjnych.

W sposób kompetentny został w rozdziale opisane techniki i metody badawcze zastosowane w dysertacji, m.in. wyczerpująco omówiono technikę kwestionariusza ankiety, który składał się z trzech bloków tematycznych, każdy z nich był dodatkowo podzielony na respondentów-mieszkańców Rzeszowa i mieszkańców strefy podmiejskiej. W sumie przeprowadzono 809 ankiet w wybranych do badania 23 jednostkach urbanistycznych FRM Rzeszowa. Należy dodać że każdy kwestionariusz zawierał 33 lub 34 pytania. W sumie daje to pogląd na temat olbrzymiego materiału źródłowego jaki był podstawą do prowadzenia badań. Doceniam duży nakład pracy Autorki w przygotowanie olbrzymiej bazy danych, która była poddawana następnie obróbce statystyczno-opisowej. Autorka obok zastosowanych prostych metod

wyliczenia procentowego struktury demograficznej i społecznej respondentów oraz struktury badanych potrzeb, zastosowała metodę dyferencjału semantycznego oraz metodę profilu polaryzacji. Metody te zostały przedstawione jasno i zwięźle. Znaczącym dla części analitycznej i wnioskowej było zastosowanie, obok własnych danych pierwotnych, danych wtórnych, pochodzących z innych badań wizerunku Rzeszowa i różnego typu rankingów miast Polski. Ostatni podrozdział Wstępu 1.4 dotyczył przeglądu literatury tak z zakresu poziomu życia, jak i wizerunku miast. Przegląd ten wskazuje na bardzo dobre zorientowanie tematyczne doktorantki w obu blokach zagadnień. Jest on prowadzony przede wszystkim pod kątem literatury geograficznej i traktującej o badaniach zróżnicowań przestrzennych w mieście, a więc zgodnie z tematyką pracy. Z racji obowiązków recenzenta warto przywołać jedno z pierwszych opracowań w literaturze polskiej na temat miejskich map mentalnych, które w bogatym zestawie literatury umknęło doktorantce uwagi, mianowicie artykuł Prof. J. Słodczyka z 1984 r., „Mapy mentalne” i ich zastosowanie w badaniach geograficznych.

Rozdział drugi dotyczy omówienia pojęć stosowanych w dysertacji. W pierwszej jego części Autorka odniosła się do szerokiej gamy pojęć związanych z badaniami poziomu życia, natomiast druga część zawiera bogate spektrum zagadnień odnoszących się do badań wizerunku miasta. Tak jak to wspomniano wcześniej, złożony charakter i szeroka problematyka teoretyczno- analityczna obu omawianych tematów badawczych, stwarza szereg problemów definicyjnych, pojęciowych, pomiaru zjawisk. W zakresie badań poziomu życia Doktorantka odniosła się do takich zagadnień jak pojęcie i definicje tego zagadnienia wskazała na kwestie podstawową dla pomiaru poziomu życia tj. kwestię pojęcia potrzeb i ich klasyfikację. Zwróciła uwagę na podstawowe klasyfikacje potrzeb tj. A. Masłowa i B. Malinowskiego. Tu jedynie muszę sprostować iż B. Malinowski nie tyle uzupełnił i poszerzył grupy potrzeb wskazane przez Masłowa. Uczony ten był autorem niezmiernie oryginalnej klasyfikacji potrzeb, nie łączącej się z klasyfikacją potrzeb A. Masłowa. Bardzo kompetentnie natomiast Autorka zestawiała i omówiła grupy potrzeb w polskich badaniach, również jako oryginalne oceniam zestawienie mierników dobrobytu oraz przeprowadzenie dyskusji terminów pokrewnych do pojęcia poziomu życia. Tu zwrócę jednak uwagę na metodę genewską, która została umieszczona pośród mierników dobrobytu. Jak wiadomo metoda ta, której autorem był polski ekonomista J. Drewnowski, pracujący w INRISD w Genewie, jest powszechnie stosowaną w literaturze przedmiotu na świecie, metodą badania poziomu życia w wymiarze mierników obiektywnych, nie jest natomiast metodą, ani też miernikiem dobrobytu. W sposób kompetentny Doktorantka opisała także zagadnienia terminologiczne dotyczące wizerunku miasta, zwróciła uwagę na rodzaje i funkcje wizerunku miast, wskazała też na rolę geografii percepcji w badaniach wizerunku miast. W sumie rozdział drugi poświęcony uwagom teoretycznym oceniam wysoko, Autorka wykazała się tu bardzo dobrą znajomością literatury tak w zakresie badań poziomu życia jak i wizerunku miast. Literatura ta w dużej mierze obejmowała pozycje angielskojęzyczne.

Część łączącą dwa pierwsze rozdziały teoretyczne z częścią analityczną jest rozdział trzeci dotyczący struktury demograficznej i społecznej mieszkańców funkcjonalnego regionu miejskiego Rzeszowa. W istocie dotyczy on nie tyle mieszkańców, ile badanych respondentów, co potwierdza Doktorantka zaanonsowanymi w tym rozdziale tytułami podrozdziałów. Tu bowiem mowa jest, zgodnie ze stanem faktycznym, o strukturze respondentów według wieku, płci, stanu cywilnego, strukturze wykształcenia i zawodowej respondentów. Pani mgr A. Łyszczarz analizuje także strukturę wielkości i jak to określa rodzaju gospodarstw domowych, zwraca uwagę na pochodzenie terytorialne i stopień zasiedziałości badanych mieszkańców. Odnośnie rodzaju gospodarstw domowych, bardziej fortunne jest mówienie w tym przypadku o typach gospodarstw domowych, określenie to pojawia się zresztą później w tekście tego podrozdziału. Bardzo interesująca w omawianym podrozdziale jest tab. 9 informująca o stopniu zasiedziałości respondentów według stref funkcjonalno-przestrzennych FRM Rzeszowa. W

tym zakresie jest to jedno z nielicznych tego typu badań spotykanych w literaturze polskiej. Gwoli ścisłości warto by było w kolumnie drugiej dodać przypis informujący, co oznacza termin „Obwód Rzeszowa” i „miejscowości pod Rzeszowem” tzn. według jakiej daty były te strefy delimitowane. Jest to ważne, ponieważ Rzeszów doświadczył w okresie kiedy przeprowadzono badania, znacznego poszerzenia swoich granic, co zostało zresztą zaznaczone na ryc. 2 (str. 10). W podsumowaniu tego rozdziału Doktorantka stwierdza m.in. komentując wyżej wymienioną tabelę iż „Krótki czas zamieszkiwania w strefach podmiejskiej bliższej, podmiejskiej dalszej świadczy o zachodzących w Rzeszowie procesach suburbanizacji”. Generalnie się z tym stwierdzeniem zgadzam, ale trzeba popatrzeć na inne tabele m.in. tab. 8 dotyczącą wykształcenia respondentów (s. 57), bo one dużo mówią o wspomnianych procesach. Tam możemy dostrzec iż w strefie podmiejskiej bliższej i podmiejskiej dalszej respondenci z wyższym wykształceniem stanowili „tylko” 33% do 40% ogółu badanych, natomiast w strefie starych suburbiów ta grupa respondentów bezwzględnie dominowała z wartością 70 %. Jak wynika z wielu badań właśnie respondenci z wykształceniem wyższym są jednym z najbardziej wiarygodnych indyktorów procesów suburbanizacji. A zatem jak pogodzić te sprzeczności, wynikające z porównania tabel?

Rozdziały od czwartego do siódmego stanowią główną część analityczną recenzowanej pracy. Rozdział czwarty skupia się na analizie poziomu i jakości życia mieszkańców FRM Rzeszowa. Obejmuje on szerokie spektrum zagadnień odnoszących się do warunków mieszkaniowych, sytuacji ekonomicznej gospodarstw domowych, wyposażenia gospodarstw domowych w dobra trwałego użytku. Obok badań poziomu życia *sensu stricto* Autorka recenzowanej pracy zawarła też informacje na temat jakości życia respondentów. Rozdział ten zawiera szereg bardzo ciekawych informacji odnoszących się do poziomu i jakości życia badanych respondentów. Jest on, obok pracy o FRM Krakowa, jedynym tego typu opracowaniem w literaturze polskiej, poświęconym miastu polskiemu, uwzględniającym w badaniach jakości życia strukturę funkcjonalno-przestrzenną regionu miejskiego. Wskazuje też na dogłębne i wyczerpujące przeprowadzenie studiów na wspomniany wyżej temat. Jego złożoność i co za tym idzie spore wymagania w zakresie analizy, nastręczają liczne przeszkody do pokonania. Z wieloma z nich Doktorantka poradziła sobie znakomicie, natomiast są dwie kwestie warte szerszego oglądu i dyskusji.

Po pierwsze, doktorantka na stronie 105 pisze iż najwyższy poziom życia, mierzony rozchodami na żywność, posiadali mieszkańcy strefy starych suburbiów, podmiejskiej dalszej i dojazdów, co jej zdaniem świadczy o osiedlaniu się osób zamożnych na peryferiach. Jest to tylko częściowo prawda, bowiem tę konstatację można faktycznie odnieść tylko do strefy starych suburbiów, natomiast tylko pozornie do pozostałych dwóch stref peryferyjnych. Jak można sądzić Autorka recenzowanej pracy wniosek ten wyciągnęła na podstawie struktury i udziału rozchodów gospodarstw domowych na podstawowe wydatki (ryc. 21 str. 86 i ryc. 22 str.88). Podparła się tutaj prawem Engla, zgodnie z którym w miarę wzrostu dochodów zmniejsza się udział wydatków przeznaczanych na żywność, w ogólnej puli wydatków. Samo wnioskowanie, na podstawie zebranych danych, jest prawidłowe, jakkolwiek nazwisko Engla nie zostało w pracy przytoczone. Ta prawidłowość jest jednak pozorna, bowiem faktycznie wydatki na żywność w dwóch wymienionych strefach peryferyjnych są niskie, jednak to jeszcze nie świadczy, w tym przypadku, o wysokim poziomie życia. Mały udział wydatków, jak można sądzić, wynika ze specyfiki zaopatrywania się w żywność mieszkańców stref peryferyjnych, a więc na poły wiejskich, o ciągle jeszcze dużym udziale samozaopatrzenia, co oznacza relatywnie mniejsze wydatki na żywność. Te przypuszczenia potwierdza również bardzo wysoki udział, sięgający ponad połowy, gospodarstw posiadających zamrażarkę (ryc. 26). O stosunkowo niskim poziomie życia świadczy także struktura dochodów na osobę w gospodarstwach domowych, gdzie udział osób z niskim dochodem tj, do 800 zł sięga w dwóch

strefach peryferyjnych, niemal 40%, w strefie suburbiów takich osób jest tylko około 10% ogółu (ryc. 20).

Po drugie, jeszcze jedno stwierdzenie jest warte sprostowania, mianowicie Doktorantka porównuje warunki materialne mieszkańców Rzeszowa z ich odpowiednikiem w regionie miejskim Krakowa i wyciąga wnioski, iż warunki w Rzeszowie były lepsze od tych krakowskich. Trzeba jednak pamiętać że badania w regionie miejskim Krakowa były przeprowadzone z końcem lat 90. ubiegłego wieku, a badania w Rzeszowie Autorka pracy przeprowadziła około 15 lat później. W przypadku dynamicznie zmieniających się warunków życia w zakresie materialnym, niezbyt poprawnym jest porównywanie wyników badań obejmujące tak długi przedział czasu i wyciąganie na tej podstawie jednoznacznie brzmiących wniosków.

W kolejnych dwóch rozdziałach Doktorantka skupiła się na studiach postrzegania Rzeszowa w opinii mieszkańców funkcjonalnego regionu miejskiego. W rozdziale piątym Pani Agata Łyszczarz badała wizerunek miasta uwzględniając cechy szczególne Rzeszowa, powody sympatii i antypatii mieszkańców do miasta. Badano także symbole Rzeszowa, poznano opinię respondentów na temat osobowości Rzeszowa, respondenci byli też proszeni o wskazanie wizytówki miasta. Autorka pracy starała się również poznać opinię respondentów na temat działań promocyjnych władz lokalnych, odniosła się też do innych badań dotyczących wizerunku Rzeszowa. Z tego przeglądu zagadnień wyłania się duże bogactwo problematyki, którą zawarła doktorantka w rozdziale poświęconym wizerunkowi Rzeszowa. Jeszcze raz należy podkreślić, że ta bogata problematyka była konsekwentnie analizowana z uwzględnieniem stref funkcjonalno-przestrzennych regionu Rzeszowa, co w polskiej literaturze przedmiotu jest nowością. Tu jedynie można by się zapytać, jaka jest różnica zdaniem Doktorantki między pojęciem symbolu, a pojęciem wizytówki? Jak wynika to z odpowiedzi respondentów, wymieniono, te same zestawy obiektów w jednym i drugim przypadku, dotyczy to m.in. Pomnika Czynu Rewolucyjnego, a także innych badanych obiektów i wydarzeń.

Wizerunkowi dedykowany jest również kolejny szósty rozdział pracy, gdzie zestawiono wizerunek postrzegany z wizerunkiem promowanym. Doktorantka bardzo skrupulatnie opisała starania władz miejskich służące działaniom promocyjnym Rzeszowa. Wizerunek został także opracowany przy pomocy skali dyferencjału semantycznego i metody profilu polaryzacji. Na koniec tego rozdziału Pani Agata Łyszczarz odniosła się do kilku innych badań Rzeszowa metodą profilu semantycznego. Obydwa rozdziały oceniam wysoko. Doktorantka w czytelny i syntetyczny, na ile to było możliwe, sposób wskazała na specyfikę wizerunku Rzeszowa w opinii respondentów. Niewątpliwie na uwagę zasługuje kontrowersyjny, ale bezapelacyjnie najmocniej artykułowany w odpowiedziach jako symbol Rzeszowa, pomnik Czynu Rewolucyjnego, co wielokrotnie podkreślała Autorka recenzowanej pracy.

Syntetyzującym rozdziałem całość naukowych dociekań Pani Agaty Łyszczarz w recenzowanej pracy jest rozdział siódmy. Autorka skupiła się w nim na omówieniu jak to głosi tytuł rozdziału „wpływu poziomu życia respondentów na wizerunek miasta”. W istocie badany był nie tyle wpływ co pewne powiązania poziomu życia respondentów z ich opinią na temat szeroko pojętego wizerunku Rzeszowa, co sugeruje zarówno treść rozdziału, jak i sposób prezentacji wyników. Z tej racji moim zdaniem tytuł powinien brzmieć: Interakcja między poziomem i jakością życia respondentów a wizerunkiem miasta Rzeszowa. Dodałbym również w tytule jakość życia. Ponieważ jest ona w tym rozdziale szeroko eksplorowana. Rozdział ten, pomimo zgłoszonych uwag oceniam bardzo wysoko. Autorka bardzo skrupulatnie zestawiała dużą liczbę faktów i dokonała syntezy dwóch naczelných grup zagadnień tj. poziomu i jakości życia oraz wizerunku Rzeszowa. Jest to rozdział o wybitnie jakościowym podejściu do badania współzależności dwóch grup zagadnień.

Recenzowaną pracę zamyka Podsumowanie wraz z wnioskami. W podsumowaniu Doktorantka daje szeroki komentarz i udziela odpowiedzi na postawione w pracy cele: główny i cele szczegółowe. W części wnioskowej odnosi się do wniosków analitycznych, metodycznych i aplikacyjnych. Nie zgłaszam zastrzeżeń do szerszego komentarza odnośnie postawionych celów, natomiast w mojej opinii wnioski, szczególnie analityczne, mogłyby być bardziej syntetycznie potraktowane, co przysłużyłoby się ich lepszej percepcji.

Uwagi techniczne

Praca napisana jest poprawnym językiem, zdarzają się nieliczne literówki i drobne potknięcia stylistyczne. Pojawiają się też pewne niejasności co do stosowania terminów np. rodzaj gospodarstw domowych, chodzi tu raczej o typ gospodarstw domowych. Doktorantka strefę wielkich osiedli mieszkaniowych zalicza do rdzenia miejskiego. Osiedla te są częścią tzw. aglomeracji morfologicznej, o której zresztą Doktorantka wspomina. Pojawilo się w dwóch miejscach pomylenie pojęcia „ilość” z pojęciem „liczba”. Mocną stroną pracy jest jej bardzo staranna redakcja. Silnym punktem pracy są bardzo bogate materiały graficzne, które dobrze ilustrują tekst. Są one czytelne i poprawnie opisane. Wszystkie nazwiska cytowane w tekście mają swoje odpowiedniki w wykazie literatury.

Wyniki i osiągnięcia

Recenzowana praca podejmuje ważne na gruncie badań miejskich tematy społeczne dotyczące dwóch dużych bloków tematycznych tj. poziomu i jakości życia oraz wizerunku miasta. Tematyka ta ma znaczenie, nie tylko z punktu poznawczo-analitycznego, ale co istotne, coraz mocniej zaznacza się w warstwie aplikacyjnej. Na uwzględnienie zasługuje twórcze przemyślenie i zaprogramowanie strony metodologicznej pracy. Dzięki temu ujęciu Doktorantka w sposób nowatorski przeprowadziła proces badawczy, co pozwoliło na wprowadzenie do polskiej literatury nowych elementów poznawczych z zakresu społecznej geografii miasta. Bardzo wysoko oceniam też nakład pracy w postaci utworzenia dużej bazy danych oraz ich skrupulatnej analizy. Praca ta jest dobrze i czytelnie skonstruowana.

Stwierdzam, że cel główny oraz cele szczegółowe zostały osiągnięte. Pani mgr Agata Łyszczarz wykazała się umiejętnością samodzielnego zaprogramowania i prowadzenia pracy naukowej. Zgłoszone w recenzji uwagi krytyczne i dyskusyjne, a także dostrzeżone w dysertacji usterki natury technicznej w niczym nie podważają bardzo pozytywnej oceny jaką wystawiam recenzowanej pracy.

Za osiągnięcie recenzowanej dysertacji uznaję:

1. Oryginalne zaprogramowanie i uzyskanie wartościowych wyników w zakresie badania poziomu i jakości życia w regionie miejskim dużego miasta z uwzględnieniem stref funkcjonalno-przestrzennych.
2. Nowatorskie podejście do badania wizerunku miasta w opinii mieszkańców regionu miejskiego z uwzględnieniem stref funkcjonalno-przestrzennych.
3. Twórcze opracowanie współzależności zachodzących między poziomem i jakością życia a wizerunkiem miasta, w układzie stref funkcjonalno-przestrzennych.

Uwagi końcowe

Reasumując swoją opinię chciałbym zaznaczyć, że przedstawiona mi do recenzji praca doktorska autorstwa Pani mgr Agaty Łyszczarz jest dziełem w pełni oryginalnym, bardzo solidnie udokumentowanym i wnoszącym do badań geografii miasta nowe wątki analityczno-poznawcze i aplikacyjne, opartym o solidne podstawy teoretyczne. Stwierdzam, że Doktorantka w pełni wykazała się umiejętnością samodzielnego prowadzenia pracy naukowej.

Stwierdzam, że recenzowana praca Pani mgr Agaty Łyszczarz pt. *Poziom życia mieszkańców a wizerunek miasta (na przykładzie funkcjonalnego regionu miejskiego Rzeszowa)* napisana pod kierunkiem Pani dr hab. Marii Soji w Instytucie Geografii i Gospodarki Przestrzennej Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie spełnia warunki określone w Ustawie o stopniach i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca 2003 r. – Dz. Ustaw RP nr 65 z dnia 16 kwietnia 2003 r. z późniejszymi zmianami i wnoszę do Rady Dyscypliny Geografia Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie o przyjęcie pracy i dopuszczenie Pani mgr Agaty Łyszczarz do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Kraków, 28.02. 2023 r.

Prof. dr hab. Andrzej Zborowski